

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. Ямбол, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, II ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Васил М. Петков

Членове: Петранка П. Кирова
Анита Хр. Велева

при участието на секретаря Цветелина Хр. Господинова
в присъствието на прокурора Д. Ст. Л.
като разглежда докладваното от Петранка П. Кирова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20222300600234 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.313 и следващите от НПК.

Образувано е по жалба от защитника на подсъдимия Р. И. Ч. срещу Присъда № 107/14.07.2022 г., постановена по НОХД № 549/2022 г. по описа на Районен съд Ямбол, след проведено съкратено съдебно следствие по реда на чл.371, т.2 от НПК.

С обжалваната присъда подсъдимите Д. В. А., Й. И. М. и Р. И. Ч. са осъдени съответно, подс. А. за престъпление по чл.196, ал.1, т.2 вр. чл.195, ал.1, т.3, т.4 и т.5 вр. чл.194, ал.1 вр. чл.29, ал.1, б. а) и б. б) от НК, подс. М. за престъпление по чл.195, ал.1, т.3, т.4 и т.5 вр. чл.194, ал.1 от НК, и непълнолетният подсъдим Ч. – за престъпление по чл.195, ал.1, т.3, т.4 и т.5 вр. чл.194, ал.1 вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК, като са признати за виновни в това, че:

На **.**.****г. около 01:00 часа в гр. Ямбол, от частен дом, находящ се на ул. „*****“ № **, действайки като съизвършители и след предварителен сговор помежду си, чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот – взломяване на ПВЦ прозорец и входна алуминиева врата, и чрез използване на техническо средство – метален лост, са отнели чужди движими вещи на обща стойност 2288 лева, от владението на собственика им Г. М. М. от гр. *****, без негово съгласие, с намерение

противозаконно да ги присвоят, като деянието не представлява маловажен случай, подс. А. е действал в условията на опасен рецидив, и подс. Ч., макар и непълнолетен, е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си.

Наказанията на всеки от подсъдимите са определени при условията на чл.58а, ал.1 и чл.54 от НК, както следва:

На въззивника подсъдим Р. Ч. е определено наказание от девет месеца лишаване от свобода, чийто размер е намален с една трета и му е наложено наказание от ШЕСТ МЕСЕЦА лишаване от свобод, като на основание чл.69, ал.1 вр. чл.66, ал.1 от НК, е постановено отложено изтърпяване на наказанието за изпитателен срок от три години.

На въззиваемия подсъдим Д. А. е определено ефективно наказание от три години лишаване от свобода, чийто размер е намален с една трета, и му е наложено наказание от ДВЕ ГОДИНИ лишаване от свобода при първоначален строг режим.

На въззиваемия подсъдим Й. М. е определено наказание от една година и шест месеца лишаване от свобода, чийто размер също е намален с една трета и му е наложено наказание от ЕДНА ГОДИНА лишаване от свобода, като на основание чл.66, ал.1 от НК, е постановено отложено изтърпяване на наказанието за изпитателен срок от три години.

По отношение на подс. А. е приложена разпоредбата на чл.59, ал.1, т.1 от НК, като е приспаднато времето, през което същият е бил задържан под стража, считано от **.**.****г. до привеждане в изпълнение на присъдата.

Разноските по делото общо в размер на 97,50 лева, или по 32,50 лева за всеки от подсъдимите, са възложени в тяхна тежест.

В жалбата и допълнението към нея е наведено оплакване за явна несправедливост на първоинстанционната присъда. Счита се, че наложеното на непълнолетния подсъдим наказание е несъразмерно тежко и несъобразено с изключително младата му възраст към момента на извършване на деянието, както и с обстоятелствата, че същият е признал вината си, съдействал е за разкриване обективната истина и е проявил критичност към извършеното. Поради това и с оглед частичното възстановяване на причинените от деянието имуществени вреди се претендира да се приложи разпоредбата на чл.58а, ал.4 вр. чл.55, ал.1, т.2, б. б) от НК и да му се наложи наказание обществено порицание. Развиват се и доводи, че по отношение на подс. Ч. може да се приложи и разпоредбата на чл.61, ал.1 от НК, като му се наложи възпитателна мярка по ЗБППМН.

Въззивникът подсъдим участва лично в съдебно заседание и със служебен защитник – адвокат, който поддържа изцяло жалбата по съображенията, изложени в нея и в допълнението към същата. Пледира за частична отмяна на присъдата и за прилагане разпоредбата на чл.61, ал.1 от НК по отношение на подс. Ч., и алтернативно, за определяне на по-леко по вид наказание – обществено порицание, при условията на чл.58а, ал.4 вр.

чл.55, ал.1, т.2, б. б) от НК.

Въззиваемите подсъдими Д. А. и Й. М., редовно призовани, участват лично в съдебно заседание и със служебни защитници – адвокати. Излагат, че са доволни от постановената присъда и не желаят да се присъединят към жалбата на подс. Ч..

Участващият по делото прокурор изразява становище за неоснователност на жалбата. Първоинстанционната присъда намира за правилна, законосъобразна и справедлива, и предлага да бъде потвърдена.

ЯОС, след като обсъди доводите в жалбата, съобрази становищата на страните и прецени изцяло атакуваната присъда, съобразно правомощията по чл.313 и чл.314 от НПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима – подадена е в срока по чл.319, ал.1 от НПК и при наличие на право и интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е *основателна*, поради следното:

Пред ЯРС производството се е развило по реда на чл.371, т.2 от глава 27 от НПК, като след направено от подсъдимите признание на фактите в обстоятелствената част на обвинителния акт и изразено съгласие да не се събират доказателства за тези факти, решаващият съд е приел, че самопризнанието им се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства, и на основание чл.372, ал.4 от НПК, е обявил, че ще ги ползва, без да събира доказателства. Поради това настоящият състав счита, че ЯРС правилно е приел за установена фактическата обстановка, изложена в обстоятелствената част на обвинителния акт, която в общи линии се свежда до следното:

Вечерта на **-ти срещу **-ми декември 20** год. подсъдимите Д. А., Й. М. и Р. Ч. решили да извършат кражба от къща, находяща се в гр. ***** на ул. „*****“ № **, за която знаели, че е необитаема. Решението взели в дома на подс. А., където се били събрали.

Така, около 01:00 часа на **.**.****г. тримата отишли до набеязания имот. Подсъдимите Ч. и А. прескочили невисоката ограда и влезли в двора, а подс. М. останал отвън, за да пази и да поема вещите. В двора на имота А. намерил метален лост, с който взломил ПВЦ прозорец на къщата. През получените се отвор заедно с подс. Ч. влезли вътре. Там намерили и взели 49-инчов телевизор марка „LG“ с дистанционно за 250 лева, сив на цвят, 24-инчов телевизор марка „Neo“ за 160 лева, черен на цвят, черна аудио уредба марка „Техникс“, състояща се от 4 части и с два броя тонколони към нея за 225 лева, сива аудио уредба марка „Техникс“ с две тонколони към нея за 120 лева, черна бас каска за лек автомобил марка „JBL“, със стъкло в предната си част, за 144 лева, едно червено наргиле за 140 лева, черно куфарче със зелен перфоратор за 160 лева, две покривала за детски единични легла на принцеси по 24 лева всяко, четири малки възглавнички за диван по 6 лева всяка, 26 бутилки уиски марка „Джони Уокър“ червен етикет от по 700 мл. за 23 лева

боя, 16 бутилки ракия марка „Бургаска мускатова ракия“ от по 700 мл. по 13 лева всяка, една бутилка уиски марка „Джентълмен Джак“ от 700 мл. за 49 лева, една бутилка уиски марка „Chivas Regal“ от 700 мл. за 49 лева и една бутилка уиски марка „Dimpel“ от 700 мл. за 59 лева, всички собственост на св. Г. М. М.. По обратния път с вещите напуснали къщата, отнесли ги до оградата и ги подали на подс. М.. След това А. и Ч. отишли и до постройка, находяща се в близост до къщата. С металния лост взломил входната алуминиева врата и влезли вътре. В постройката намерили и взели две обикновени бели пердета по 14 лева всяко и едно покривало за легло тип „Приста“ за 26 лева, също собственост на св. Г. М.. Отнесли и тях до оградата и ги подали на подс. М.. След това излезли от двора, с отнетото напуснали мястото и отишли в ромската махала.

На **.**.***г. подсъдимият А. дал на майка си - св. Л. Ч., 24-инчовия телевизор марка „Neo“, две черни части от стереоуредба „Техникс“ и две черни тонколони марка „Техникс“. Телевизорът марка „LG“ продал на св. Д. Т. за 200 лева, куфара с перфоратора, наргилето и бас касата продал на свидетеля Н. Ф. за 100 лева, и на св. И. Ч. продал бутилка уиски „RED LABEL“ от 700 мл за 25 лева. Получените от продажбите пари поделил с подсъдимите М. и Ч..

На **.**.***г. подс. М. продал на св. П. А. пет бутилки „Бургаска мускатова ракия“ от по 700 мл за 50 лева, като парите от продажбата поделил с подсъдимите А. и Ч..

На **.**.***г. свидетелите Л. Ч., Д. Т., Н. Ф. и П. А. предали придобитите от подсъдимите вещи на органите на полицията, и на **.**.***г. същите били върнати на собственика им – св. М., срещу разписки.

На **.**.***г. подс. М. предал доброволно на полицейските органи сив CD-player SL-EH 560 марка „Техникс“, сив Stereo Cassete Desk RS-EH 760 марка „Техникс“, сив Stereo Sound Processor SH-DV290 марка „Техникс“, сив Stereo Tuner/Amplofier SA-DV290 марка „Техникс“, две черни тонколони марка „Техникс“ и една бутилка уиски „Johnie Walker" "Red label" от 700 мл.. На **.**.***г. тези вещи също били върнати на собственика им св. М. срещу разписка.

Към момента на извършване на горното деяние подс. Д. А., роден на **.**.***г., бил на ** години и бил осъждан четиринайсет пъти с влезли в сила присъди за умишлени престъпления от общ характер против собствеността.

С присъдата по НОХД № ***/***г. на ЯРС, влязла в сила на **.**.***г., е осъден ефективно на ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за престъпление по чл.195, ал.1, т.3, т.4 и т.7 вр. чл.194, ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. чл.28, ал.1 вр. чл.26, ал.1 от НК, като видно от отбелязването в справката за съдимост, след приспадане времето, през което е бил с мярка за неотклонение задържане под стража, изтърпял така наложеното му наказание

на **.**.****Г. с помощта на един месец и 21 дни в негова полза.

На **.**.****Г., или около две седмици след изтърпяване на горното наказание, А. извършил престъпление по чл.196, ал.1, т.1 вр. цчл.194, ал.1 вр. чл.29, ал.1, б.а) от НК, за което с присъдата по НОХД № ***/****Г. на ЯРС, влязла в сила на **.**.****Г., отново е осъден ефективно на ДВЕ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА. Това наказание А. изтърпял на **.**.****Г.

С Постановление на ЯРП от **.**.****Г. подс. А. бил задържан по реда на чл.64, ал.2 от НПК, считано от същата дата, след което, с Опр. № */**.****Г. по ЧНД № ***/****Г. на ЯРС, влязло в сила на **.**.****Г., му е била взета мярка за неотклонение задържане под стража.

Подсъдимият Й. М., роден на **.**.****Г., бил на ** години към момента на извършване на деянието. Осъждан е веднъж за престъпление от общ характер по чл.354а, ал.1 от НК – с присъдата по НОХД № ***/****Г. на ЯОС, но за това си осъждане същият е реабилитиран по право. С присъдата по горепосоченото дело, влязла в сила на **.**.****Г., му е наложено наказание от ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, чието изтърпяване е отложено за изпитателен срок от три години. При това положение, след като до изтичане на изпитателния срок на условната присъда – **.**.****Г., включително, Й. не е извършил друго престъпление, поради което следва да изтърпи и отложеното наказание, на **.**.****Г. за осъждането е настъпила реабилитация по право, в хипотезата на чл.86, ал.1, т.1 от НК.

Към момента на извършване на деянието подсъдимият Р. Ч., роден на **.**.****Г., бил непълнолетен и в изключително млада възраст – на ** години и *** месеца. Към горния момент, а и към **.**.****Г., откогато датира последната приложена по делото справка за съдимост рег. № *****/**.****Г., не е осъждан. Видно от приложената на л.99 от ДП характеристична справка, същият е ученик в **** клас в ПГТ „*****“ – гр. *****, като за него се грижи настойник - леля му Е. Х.. Същият се води на отчет в ДПС при РУ – Ямбол от **.**.****Г. за извършени шест кражби. Поведението му е разглеждано от МКБППМН – Ямбол, като са му налагани възпитателни мерки по чл.13, ал.1, т.1 и т.5 от ЗБППМН. Не е настаняван във ВУИ и СПИ, и не е бил в ПД.

След самостоятелен анализ на събраните по делото доказателства, настоящият състав счита, че районният съд правилно е приел за установена описаната фактическа обстановка, като законосъобразно е счел, че направените от подсъдимите самопризнания се подкрепят от събраните на досъдебното производство гласни и писмени доказателства – частично от обясненията на подсъдимите А. и М., от обясненията на подс. Ч., от показанията на свидетелите Г. М., П. А., Л. Ч., Е. Х., В. В., И. Ч., Д. Т. и Н. Ф., от обективните находки, отразени в протокола за оглед от **.**.****Г. и в протокола за оглед на ВД от **.**.****Г. и приложените към тях фотоалбуми, от заключението на вещото лице по назначеното оценителна експертиза, протоколи за доброволно предаване, разписки, справки за съдимост и

характеристични справки.

ЯРС с основание е кредитирал горепосочената доказателствена съвкупност, тъй като по отношение авторството, времето, мястото и начинана извършване на деянието, същата е безпротиворечива и взаимнодопълваща се и напълно подкрепя направените от подсъдимите самопризнания.

При безспорна и правилно изяснена фактическа обстановка решаващият съд е направил обосновани правни изводи, че от обективна и субективна страна всеки от подсъдимите е осъществил състава на вмененото му престъпление, както следва:

- по чл.196, ал.1, т.2 вр. чл.195, ал.1, т.3, т.4 и т.5 вр. чл.194, ал.1 вр. чл.29, ал.1, б. а) и б. б) от НК за подс. А.,

- по чл.195, ал.1, т.3, т.4 и т.5 вр. чл.194, ал.1 от НК за подс. М., и

- по чл.195, ал.1, т.3, т.4 и т.5 вр. чл.194, ал.1 вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК за подс. Ч., тъй като на **.**.****г. около 01:00 часа в гр. Ямбол, от частен дом, находящ се на ул. „*****“ № **, действайки в съучастие като съизвършители и след предварителен сговор помежду си, чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот – взломяване на ПВЦ прозорец и входна алуминиева врата, и чрез използване на техническо средство – метален лост, тримата са отнели чужди движими вещи на обща стойност 2288 лева, от владението на собственика им Г. М. М. от гр. *****, без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвоят, като деянието не представлява маловажен случай, подс. А. е действал в условията на опасен рецидив, и подс. Ч., макар и непълнолетен, е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си.

Проверяващата инстанция изцяло споделя изводите на районния съд за обективна и субективна съставомерност на извършеното от всеки от подсъдимите по горепосочените текстове от наказателния закон, доколкото доказателствата по делото безпротиворечиво сочат, че вследствие задружните действия на подсъдимите по вземане на вещите от дома на св. М. и отнасянето им в ромската махала, е последвало прекратяване владението на собственика и установяване на тяхна фактическа власт.

Правилни са и изводите на решаващия съд, че извършеното от подсъдимите покрива обективните признаци на квалифицираните състави на чл.195, ал.1, т.3 и т.4 от НК, тъй като за да си осигурят достъп до вещите, същите счупили ПВЦ прозорец на къщата и входната алуминиева врата на постройката до нея, като за целта са използвали техническо средство – метален лост, намерен в двора на имота. С оглед естеството и предназначението на унищожените и на използваните за тази цел вещи, съответно за изключване достъпа на трети лица до вътрешността на помещенията, и за извършване на технически операции, обосновано е прието, че се касае за взломна кражба, извършена чрез използване на техническо средство.

Изводът, че кражбата е квалифицирана и с оглед субекта на

престъплението - по т.5 на чл.195, ал.1 от НК, също е в съответствие с фактите по делото, тъй като деянието е осъществено от повече от две лица, сговорили се предварително. Това е така, защото тримата подсъдимци не са взели решението за извършване на кражбата непосредствено преди това, а по-рано, когато в сравнително спокойна обстановка в дома на подс. А. обсъдили възможността за извършване на кражба от горепосочения имот, като съобразили обстоятелството, че същият е необитаем. Същевременно, е налице задръжно участие на подсъдимите в извършване на деянието, тъй като всеки от тях е участвал в самото изпълнителното деяние на престъплението – подсъдимите А. и Ч. в отнемането на вещите, а тримата - в установяване на своя фактическа власт върху тях. Т.е., подсъдимите са действали са в съучастие по смисъла на чл.20, ал.2 от НК, под формата на извършителство. Наред с това, както правилно е заключил и районния съд, извършеното не представлява маловажен случай по смисъла на чл.93, т.9 от НК, тъй като не е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от този вид. Завишената степен на обществена опасност на деянието се обуславя както от сравнително високата стойност на отнетите вещи, възлизаща на 2288 лева, така и от обстоятелствата, които характеризират деянието като осъществяващо признаците на посочените по-горе квалифицирани състави на чл.195, ал.1, т.3 и т.4 от НК. Това е така, защото по аргумент за обратното от ал.3 на чл.195 от НК (която препраща само към т.2 и т.6 на чл.195 ал.1 от НК), възможността за маловажни случаи на престъпление по чл.195 ал.1, т.3 от НК поначало е изключена.

ЯРС обосновава е заключил, че подс. А. е действал в условията на опасен рецидив по смисъла на чл.29, ал.1, б. „а“ и б. „б“ от НК и правилно е квалифицирал извършеното от него по по-тежко наказуемия състав на чл.196, ал.1, т.2 от НК. Установено е, че към момента на извършване на деянието същият е бил осъждан два пъти за тежки умишлени престъпления от общ характер на не по-малко от година лишаване от свобода – с присъдите по НОХД № ***/****Г. и № ***/****Г., двете на ЯРС, като и в двата случая изпълнението на наложените наказания не е било отложено по реда на чл.66 от НК. Същевременно, от изтърпяване на наложените му с тези присъди наказания до извършване на деянието, предмет на настоящото производство, не е изтекъл петгодишният срок по чл.30, ал.1 от НК, изключващ приложението на правилата за опасния рецидив.

По отношение субективната страна на извършеното правилно е прието, че подсъдимите са действали с пряк умишъл като форма на вина, а с оглед поведението на подс. Ч. при извършване на деянието и данните за неговото развитие, липсват обстоятелства, които да поставят под съмнение способността му да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си. Няма данни, а и твърдения, че същият да е забавено развитие или да страда от заболяване, което не му позволява да осъзнава извършеното. Безспорно, подсъдимите са знаели за съществуването на всички обективни признаци. Разбирали са, че вземайки вещите и отнасяйки

ги със себе си извършват действия по прекратяване фактическата власт на техния собственик, предвиждали са преминаването им в своя фактическа власт и са целели именно това. Действали са и с намерение за своене, тъй като след извършване на деянието са се разпоредили с отнетите вещи като със свои, продавайки ги на свидетелите Т., Ф. и А., и поделяйки помежду си парите от продажбата. Разбирали са противоправния характер на извършеното, но са целели противоправното си облагодетелстване. Несъмнено, подсъдимите са съзнавали и противозаконността на обстоятелствата, предвидени в закона като квалифициращи, а именно, че прозореца на къщата и вратата на пристройката към нея, са от естество да изключат достъпа на трети лица до вътрешността на помещенията, че преодоляването на тези прегради съществено ще ги улесни при осъществяване на намеренията им, както и че използването на горепосоченото техническо средство ще улесни достъпа им до вещите и са целели именно това. Също така, тримата са действали с общ умисъл, като всеки е съзнавал участието на другите двама в инкриминираната дейност.

Поради изложеното, настоящият състав намери, че тримата подсъдими с основание са признати за виновни по предявените им обвинения.

Неоснователно е искането на защитата за освобождаване на въззивника Ч. от наказателна отговорност с прилагане на възпитателните мерки, предвидени в ЗБППМН. Искането е било направено и пред районния съд, който на стр. 11 и 12 от мотивите е изложил подробни съображения за неприложимост на разпоредбата на чл.61, ал.1 от НК. В допълнение към доводите на първата инстанция, освен стойността на отнетите вещи, следва да се отчете и тяхното естество. Установено, че предмет на посегателство са значително количество алкохолни напитки, наргиле и черна техника, чиято обща стойност възлиза на 2288 лева. Деянието е извършено нощем, с взлом, след предварителен сговор и в съучастие с двама пълнолетни и при предварително разпределение на ролите, като е използвано и техническо средство. При тези данни не може да се приеме, че извършеното от подсъдимия представлява импулсивна проява и се дължи на недостатъчно обмисляне на неговото действително значение. Наред с това, поради липсата на ефект от наложените до момента три възпитателни мерки по чл.13, ал.1, т.1 и т.5 от ЗБППМН, не може да се обоснове и извод, че прилагането на четвърта такава би било успешно спрямо него. В този смисъл, съобразявайки и активното участие на непълнолетния подсъдим в извършване на престъплението, ЯРС правилно е заключил, че в случая не са налице законовите предпоставки за прилагане института на чл.61, ал.1 от НК и напълно обосновано е приел, че спрямо него следва да се приложат мерките за обществено въздействие, предвидени в Наказателния кодекс.

Неправилна обаче е преценката, че наказанието на подс. Ч. следва да се определи при условията на чл.54 от НК. След редукцията по чл.63, ал.1, т.3 от НК, за извършеното от непълнолетния подсъдим престъпление законът предвижда наказание до три години лишаване от свобода. В тази законови

рамки, определеното му наказание от девет месеца лишаване от свобода, с отложено изтърпяване за максимален изпитателен срок от три години, се явяват несъответни на личната степен на обществена опасност на дееца и несъобразени с наличните смекчаващи отговорността му обстоятелства. Както се посочи по-горе, касае се за лице в изключително млада възраст - ученик в **** клас, навършил ** години *** месеца преди извършване на деянието. Ч. живее в рискова семейна среда - за него се грижи настойник, който, както правилно е отчел и решаващия съд, не упражнява ефективен попечителски контрол. В досъдебна фаза е признал вината си, дал е подробни обяснения, съдействал е за разкриване на обективната истина по делото и в правото си на последна дума е проявил е критичност към извършеното. От една страна, тези обстоятелства, наред с факта на възстановяване на част от отнетото, са многобройни, а от друга, преценени в съвкупност с необремененото съдебно минало на подсъдимия, налагат извод и за несъразмерност на най-лекото предвидено в закона наказание от три месеца лишаване от свобода. Т.е., налице са предпоставките за определяне на наказанието при условията на чл.58а, ал.4 вр. чл.55, ал.1, т.2, б. б) от НК - чрез замяна на наказанието лишаване от свобода с пробация или с обществено порицание. Отчитайки гореизложените отегчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства, свързани със стойността и естеството на отнетите вещи, с времето и начина на извършването на престъплението и със степента на участие на Ч. в инкриминираната дейност, както и липсата на ефект от налаганите му до момента възпитателни мерки, ЯРС законосъобразно е приел, че в индивидуален аспект наказанието обществено порицание не е достатъчно да окаже поправително и възпиращо въздействие върху личността му. В този контекст, съобразявайки от една страна завишената степен на обществена опасност на деянието, а от друга - невисоката степен на обществена опасност на дееца, обуславяща се от изключително младата възраст и чистото му съдебно минало, ЯОС намери най-подходящо за неговото поправяне и превъзпитание наказанието пробация, като счете, че планираните срещи с пробационен служител ще осъществят необходимото мотивационно и респектиращо въздействие. От друга страна, при виновно неизпълнение на пробационните мерки по отношение на въззивника подсъдим ще съществува реална заплаха от замяна на наказанието пробация с лишаване от свобода, което в достатъчна степен би оказало възпиращо и предупредително въздействие върху личността му. Затова, настоящият състав намери, че в тази ѝ част първоинстанционната присъда следва да се измени, като счете, че на Ч. следва да се наложи наказание пробация, включващо задължителните по закон пробационни мерки по чл.42а, ал.2, т.1 и т.2 от НК, а именно, задължителна регистрация по настоящ адрес, с явяване и подписване на пред пробационен служител два пъти седмично, и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от по ЕДНА ГОДИНА. Това налага изменение на присъдата единствено в тази ѝ част, в хипотезата на чл.337, ал.1, т.3 от НПК.

Подсъдимите А. и М. не обжалват присъдата и не изразяват недоволство от размера и начина на изтърпяване на наложените им наказания лишаване от свобода. При извършената служебна проверка въззивната инстанция намери, че районният съд е отчел всички налични смекчаващи и отегчаващи отговорността им обстоятелства и им наложил справедливи наказания, които са съответни както на степента на обществената опасност личността им, така и на тази на извършеното престъпление.

По отношение на подс. А. законосъобразно е приложена разпоредбата на чл. 59, ал. 1, т. 1 от НК, като е приспаднато времето, през което същият е бил задържан и е бил с мярка за неотклонение задържане под стража, считано от **.**.****Г.

С оглед изхода на делото, направените деловодни разноси правилно са възложени в тежест на подсъдимите.

По тези съображения и като не констатира други основания за изменение на присъдата, извън обсъдените по-горе, свързани с вида на наказанието на подс. Ч., или основания за нейната отмяна, ЯОС счита, че в останалата ѝ част същата следва да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна.

Поради изложеното, и на основание чл.334, т.3 вр. чл.337, ал.1, т.1 от НПК и чл.334, т.6 вр. чл.338 от НПК, Ямболският окръжен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Присъда № 107/14.07.2022 г., постановена по НОХД № 549/2022 г. по описа на Районен съд Ямбол В ЧАСТТА относно наказанието, наложено на подсъдимия Р. И. Ч., КАТО:

ВМЕСТО НАКАЗАНИЕ ОТ ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА при условията на чл.58а, ал.1 и чл.54 от НК и постановено отложено изтърпяване на наказанието за изпитателен срок от три години, в хипотезата на чл.66, ал.1 вр. чл.69, ал.1 от НК,

МУ НАЛАГА НАКАЗАНИЕ ПРОБАЦИЯ при условията на чл.58а, ал.4 вр. чл.55, ал.1, т.2, б. б) от НК, включващо следните пробационни мерки:

1. Задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от ЕДНА ГОДИНА, с явяване и подписване на подс. Ч. пред пробационен служител два пъти седмично, и

2. Задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от ЕДНА ГОДИНА.

ПОТВЪРЖАВА Присъда № 107/14.07.2022 г., постановена по НОХД № 549/2022 г. по описа на Районен съд Ямбол В ОСТАНАЛАТА Й ЧАСТ.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____